

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 11. decembra rīkojumu lietā T-290/05 ⁽¹⁾;
- atcelt Komisijas 2005. gada 27. maija lēmumu.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apelācijas sūdzību par iepriekš minēto rīkojumu pamato šādi.

Pirmās instances tiesa prasības pieteikumu ir nepamatoti noraidījusi kā nepieņemamu tiktāl, ciktāl, pamatojoties uz šo prasības pieteikumu, Pirmās instances tiesai vajadzēja noteikt atbildētājam pienākumu nodrošināt piekļuvi zināmiem dokumentiem. Saskaņā ar Eiropas Kopienų Tiesas pastāvīgo judikatūru Pirmās instances tiesai nav tiesību izdot šādus rīkojumus. Turklāt pārsūdzētajā rīkojumā ir norādīts, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja laboto prasības pieteikumu nevar interpretēt tādējādi, ka minētā pieteikuma netiešais mērķis bija panākt apstrīdētā atbildētājas lēmuma atcelšanu. Šādu apgalvojumu nevar pieņemt: apelācijas sūdzības iesniedzējs savā labotajā prasības pieteikumā ne tikai netieši, bet skaidri izteiktā veidā prasīja atcelt apstrīdēto atbildētājas lēmumu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja labotais prasības pieteikums ir pieņemams tiktāl, ciktāl ar to tiek prasīta Komisijas lēmuma atcelšana. Tāpēc atzinums, ka prasība ir noraidāma kopumā, ir prettiesisks.

Pirmās instances tiesa pārsūdzētajā rīkojumā norāda, ka prasības pieteikumā ir "apsūdzības pret Vācijas sabiedriskajām raidorganizācijām un citām valsts iestādēm". Ar šādu apelācijas sūdzības iesniedzēja paskaidrojumu kvalifikāciju nepieņemamā veidā tiek diskreditēti apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvotie fakti. Šāda negatīva prasības pieteikuma raksturošana par "apsūdzībām" liecina, ka Pirmās instances tiesa nav izvērtējusi pārmetumu ārkārtējo nozīmi un ar tiem saistītos Kopienų tiesību pārkāpumus nav pārbaudījusi saistībā ar to nozīmi prasījumu pamatojumā. Tādējādi Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi tiesības tikt uzklausītam. Veids, kādā tika vērtēti apelācijas sūdzības iesniedzēja atturīgie argumenti ir pamats arī aizdomām par objektīvītes trūkumu un šaubām par taisnīgu tiesu.

Pārsūdzētais rīkojums ir pretrunā ar Līguma par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienų dibināšanas līguma pamatprincipiem. Tajā nav ņemta vērā Kopienų paustā griba attīstīt un stiprināt demokrātiju un tiesiskumu, kā arī cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu. Pirmās instances tiesas rīkojumā ir nepareizi izprasta arī atklātības principa nozīme, kas ir izteikts Kopienų apliecinājumā un gribas izpausmē attiecībā uz demokrātiju. Pirmās instances tiesa nav izskatījusi jautājumu, vai atbildētājas lēmums ir saderīgs ar Kopienų mērķiem. Tādējādi pārsūdzētais rīkojums pārkāpj spēkā esošās Kopienų tiesības.

Tam nav nozīmes, ka tā izvirzīto prasījumu daļa, kuras priekšmets bija piekļuve strīdīgajiem Komisijas dokumentiem, pilnībā tika atrisināta. Lai gan atbildētāja Pirmās instances tiesā atzina laikrakstā publicētās Komisijas vēstules autentiskumu, apelācijas sūdzības iesniedzējs tomēr paskaidroja, ka ar šo atbildētājas ap-

stiprinājumu netiek atrisināta pamata lieta. Šī argumenta pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs īpaši norādīja, ka attiecīgais laikraksts nav atbildētājas iestāde, kas nodarbojas ar oficiālu dokumentu publicēšanu.

Šādu iemeslu dēļ pārsūdzētais Pirmās instances tiesas rīkojums ir jāatceļ.

⁽¹⁾ OV C 331, 42. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Prud'homie de pêche de Martigues (Francija) 2007. gada 20. februāra rīkojumu — Jonathan Pilato/Jean Claude Bourgault

(Lieta C-109/07)

(2007/C 95/50)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Prud'homie de pêche de Martigues

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Jonathan Pilato

Atbildētājs: Jean-Claude Bourgault

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 11.a pants Padomes 1997. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 894/97 ⁽¹⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1998. gada 8. jūnija Regulu (EK) Nr. 1239/98 ⁽²⁾, jāinterpretē tādējādi, ka tas aizliedz arī neaizpeldošus vai gandrīz neaizpeldošus zvejas tīklus, jo tos notur peldošs enkurs, pie kā tie ir piestiprināti?
- 2) Vai 11.a panta 1. un 2. punkts Padomes Regulā (EK) Nr. 894/97, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1239/98, ir spēkā esošs tiktāl, ciktāl:
 - a) šķiet, ka tā mērķis ir strikti vērst uz vides aizsardzību, lai gan tās juridiskais pamats ir 1957. gada 25. martā Romā parakstītā Eiropas Kopienų dibināšanas līguma bijušais 43. pants, jaunajā redakcijā 37. pants;
 - b) tas nesniedz driftertikla definīciju un tādējādi skaidri nenosaka tā piemērošanas jomu;
 - c) tas nav skaidri pamatots;

- d) tas neņem vērā pieejamus zinātnes un tehnikas datus, ne arī vides apstākļus dažādos Kopienas reģionos, ne ieguvumus un izmaksas, kas radīsies no aizlieguma, ko tas paredz;
- e) tas nav samērīgs ar izvirzīto mērķi;
- f) tas ir diskriminējošs, jo vienādi piemērojams ļoti atšķirīgām ģeogrāfiskām, ekonomiskām un sociālām situācijām;
- g) tas neparedz nekādas atkāpes no aizlieguma par labu zvejniekiem, kas nodarbojas ar mazu apjomu zveju "thonaille", kas ne tikai ir Vidusjūrā izmantojamā tradicionāla metode un ir vitāli svarīga iedzīvotājiem, kas ar to nodarbojas, bet ir arī ļoti selektīva?

- (¹) Padomes 1997. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 894/97, ar kuru paredz dažus tehniskus pasākumus zvejas resursu saglabāšanai (OV L 132, 1. lpp.).
- (²) Padomes 1998. gada 8. jūnija Regula (EK) Nr. 1239/98, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 894/97, ar kuru paredz dažus tehniskus pasākumus zvejas resursu saglabāšanai (OV L 171, 1. lpp.).

Apelācija, ko 2007. gada 27. februārī ierosinājušas *Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) un Jeunes agriculteurs (JA)* par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 13. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-217/03 un T-245/03 FNCBV u.c./Komisija

(Lieta C-110/07 P)

(2007/C 95/51)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA)* (pārstāvji — V. Ledoux un B. Néouze, avocats)

Pārējie lietas dalībnieki: *Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV)*, Eiropas Kopienų Komisija, Francijas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. decembra spriedumu;
- atzīt, ka apelācijas sūdzības iesniedzējām — federācijām nav uzliedkami naudas sodi;

— pakārtoti, samazināt uzlikto naudas sodus;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pagaidu noregulējuma tiesvedībā un tiesvedībā pamata lietā Pirmās instances tiesā, kā arī tiesvedībā Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirza četrus pamatus. Pirmajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi pierādījumus, kas tai iesniegti izvērtēšanai, jo tā nav ņēmusi vērā divus būtiskus dokumentus, kas pierāda 2001. gada 24. oktobra nolīguma neturpināšanu ilgāk par tā paša gada 30. novembri. Otrajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi Kopienų tiesības un Tiesas pastāvīgo judikatūru, nospriežot, ka Komisija nav pārkāpusi tiesības uz aizstāvību, paziņojumā par iebildumiem nenorādot, ka tā naudas sodu apmēru aprēķinās, ņemot vērā apelācijas sūdzības iesniedzēju — federāciju biedru kopējo apgrozījumu. Trešajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējas atsauca uz Regulas Nr. 17/62 15. panta 2. punkta pārkāpumu, jo Pirmās instances tiesa, lai izdarītu secinājumu, ka apelācijas sūdzības iesniedzējām — federācijām uzliktie naudas sodi nepārsniedz šajā normā noteikto 10 % robežu no apgrozījuma, ņēma vērā šo federāciju biedru kopējo apgrozījumu, lai gan šajā gadījumā nebija izpildīti judikatūrā noteikti precīzi un objektīvi nosacījumi. Visbeidzot, ceturtajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo principa "non bis in idem" un samērīguma principa pārkāpumu, jo Pirmās instances tiesa katrai federācijai esot noteikusi atsevišķu naudas sodu, kurā ņemts vērā to kopējo biedru kopējais apgrozījums. Saskaņā ar apelācijas sūdzības iesniedzēju teikto šajā gadījumā varēja tikai vienai federācijai var uzlied sodu, kurā ņemta vērā visu apelācijas sūdzības iesniedzēju — federāciju kopējo biedru finansiālā kapacitāte.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Spānija) 2007. gada 28. februāra rīkojumu — José Manuel Blanco Pérez un María del Pilar Chao Gómez/Principado de Asturias

(Lieta C-111/07)

(2007/C 95/52)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Asturias